काश्यपोऽवत्सारः (१० क्षत्र-मनस-एवावद्-यजत-सिध्र-अवत्साराः, ११ विश्ववार - यजत-मायी - अवत्साराः, १२ अवत्सारेण सह सदापृण-यजत-बाहुवृक्त-श्रुतिवत्- तर्याः, १३ सुतंभरश्च) ।विश्वे देवाः। जगती, १४-१५ त्रिष्टुप्।

तं प्रतिथां पूर्वथां विश्वथेमथां ज्येष्ठतातिं बर्हिषदं स्वर्विदेम्। प्रतीचीनं वृजनं दोहसे गिराशुं जयन्तमनु यासु वधीसे॥ ५.०४४.०१

प्रतथा- पुराणा यथा। पूर्वथा- पूर्वे यथा। विश्वथा- सर्वे यथा। इमथा- इमे यथा। तथा। ज्येष्ठतातिम्- ज्येष्ठम्। बर्हिषदम्- दर्भासनस्थम्। स्वर्विदम्- स्वर्गविदम्। प्रतीचीनम्- अस्मदिभमुखम्। वृजनम्- बिलनम्। जयन्तम्- जयशीलम्। तम्- अमुिमन्द्रम्। आशुम्- क्षिप्रम्। गिरा- वाचा। दोहसे- धुक्ष्व। यासु- यासु सद्भावनासु। त्वं अनुवर्धसे ता इन्द्राय समर्पय॥१॥

श्रिये सुदृशीरुपरस्य याः स्वर्विरोचमानः कुकुभामचोद्ते।

सुगोपा असि न दर्भाय सुक्रतो परो मायाभिर्ऋत आस नाम ते॥ ५.०४४.०२

स्वर्विरोचमानः- स्वर्गे दीप्तस्त्वम् । अचोद्दते- अप्रेरकस्य । उपरस्य- मेघस्य स्थैर्योपलक्षितस्य । सुद्दर्शाः- सुद्दर्शनानि । याः- यानि । आपः- जीवोदकानि सन्ति तानि । ककुभाम्- सर्वासां दिशां मध्ये । श्रिये- श्रयणाय प्रेरको भव । सुगोपा- शोभनगोप्ता । असि- भवसि । दभाय- दम्भनाय । नासि । सुकतो- शोभनप्रज्ञ । ऋते- प्रकृतिनियतिभूतसत्ये । ते- तव । नाम- नामोपलक्षितमन्त्रः । मायाभिः- प्रज्ञाभिः । परः- श्रेष्ठः । आस- आस्ते ॥२ ॥

अत्यं हिवः संचते सच्च धातु चारिष्टगातुः स होतां सहोभिरः। प्रसस्त्रीणो अनुं बर्हिर्वृषा शिशुर्मध्ये युवाजरो विस्तृहां हितः॥ ५.०४४.०३ अत्यम्- अतनार्हम् । सत्- सत्यभूतम् । धातु- धारकम् । हविः- हविः । सचते- सङ्गच्छित । सः-असौ । होता- देवाह्वाताग्निः । अरिष्टगातुः- अहिंसितमार्गः । सहोभिरः- सहनशक्तिधारकः । बिहःअनु प्रसर्स्नाणः- सरन् । वृषा- वर्षकः । शिशुः- वत्सः । युवा- तरुणः । अजरः- जरारिहतः । विस्नुहा- ओषधीनाम् । मध्ये । हितः- निहितो राजते ॥३॥

प्र वं एते सुयुजो यामन्निष्ट्ये नीचीर्मुष्मै युम्यं ऋतावृधः।

सुयन्तुभिः सर्वशासैर्भीशुभिः किविर्नामनि प्रवणे मुषायति॥ ५.०४४.०४४

एते- इमे । वः- तव । सुयुजः- सुयोगाः । नीचीः- प्रवणाः । यम्यः- नियमिता रश्मयः । अमुष्मे- यजमानाय । ऋतावृधः- प्रकृतिनियतिभूतसत्यवर्धकाः । सुयन्तुभिः- शोभनगन्तृभिः । सर्वशासेः- विश्वशासकैः । अभीशुभिः- स्वरिश्मभिः । क्रिविः- कर्ताग्निः । नामानि- मन्त्रान् । प्रवणे- नमस्कारपूर्वे यज्ञे । मुषायति- गृह्णाति ॥४॥

संजभुराणस्तरुभिः सुतेगृभं वयाकिनं चित्तर्गर्भासु सुस्वरुः।

धारवाकेष्वृजुगाथ शोभसे वर्धस्व पत्नीर्मि जीवो अध्वरे॥ ५.०४४.०५

तरुभिः- वृक्षेभींमभोगैः। चित्तगर्भासु। सुतेगृभम्- निष्पन्नम्। वयाकिनम्- लतामयं भौमभोगमयमिति भावः। रसम्। सञ्जर्भराणः- गृह्णन्। सुस्वरुः- महातेजाः। धारवाकेषु-मन्त्रधारकेषु। ऋजुगाथ- सत्यमार्ग। वर्धस्व। अध्वरे- ध्वररहितकर्मणि। जीवः- प्राणधारकः सन्। पत्नीः- पालियत्रीः शक्तीः। अभि- आभिमुख्येन। वर्धस्व- वर्धय॥५॥

यादगेव दर्दशे तादगुच्यते सं छायया दिधरे सिध्रयाप्स्वा।

महीमस्मभ्यमुरुषामुरु ज्रयो बृहत्सुवीर्मनपच्युतं सर्हः॥ ५.०४४.०६

याद्द्रयूपमेव दृश्यते ताद्दगुच्यते । यथार्थमेवोच्यत इति भावः । अस्मभ्यम् - अस्मद्र्थम् । महीम्-महतीम् । उरुषाम् - बहुदात्रीं शक्तिम् । उरु - विस्तृतम् । ज्रयः - वेगम् । बृहत् - महत् । सुवीरम् - शोभनवीर्यम् । अनपच्युतम् - अपिततम् । सहः । छायया - शैत्येन । सिध्रया - साधिकया दीह्या । अप्सु - मूलशक्तिधारासु । सम् - सम्यक् । दिधरे - धृतवन्तः ॥६॥

वेत्ययुर्जनिवान्वा अति स्पृधः समर्यता मनसा सूर्यः कविः।

घ्रंसं रक्षेन्तं परि विश्वतो गर्यमस्माकं शर्मे वनवत्स्वावसुः॥ ५.०४४.०७

अग्रः- अग्रगामी। जिनवान्- शोभनजन्मवान्। समर्यता- समरकामेन। मनसा- चित्तेन। कविः-कान्तदर्शी। सूर्यः। स्पृधः- स्पर्धमानान्। अति- अतिकम्य। वेति- गच्छिति। घ्रंसम्- दीप्तम्। रक्षन्तम्- पालयन्तम्। गयम्- देवगृहम्। विश्वतः- सर्वतः। परि- परिचरेम। स्वावसुः-आत्मसम्पद्वान्। अस्माकम्- नः। शर्म- सुखम्। वनवत्- यच्छतु॥७॥

ज्यायांसम्सय युतुनस्य केतुनं ऋषिस्वरं चेरित यासु नामं ते। याद्दिमन्धायि तमेपस्ययां विद्द्य उं स्वयं वहते सो अरं करत्॥ ५.०४४.०८

अस्य- एतस्य। यतुनस्य- चरतः सूर्यस्य। केतुना- प्रज्ञया। ज्यायांसम्- श्रेष्ठम्। ऋषिस्वरम्- सूक्ष्मदिर्शस्तुतमिन्नम्। यासु- यासु स्तुतिषु। ते- तव। नाम। चरति। ताभिस्त्वां स्तौति यजमानः। याद्दिमन्- याद्दशे कामे। धायि- धत्ते। तम्- ताद्दशं कामम्। अपस्यया- कर्मणा। विदत्- विन्दते। यः। स्वयम्। वहते। सः- असाविन्नः। अरं करत्- मण्डयित॥८॥

सुमुद्रमसामवं तस्थे अग्रिमा न रिष्यति सर्वनं यस्मिन्नार्यता।

अत्रा न हार्दि क्रवणस्य रेजते यत्रा मतिर्विद्यते पूतबन्धनी॥ ५.०४४.०९

आसाम्- अपां मूलशक्तिधाराणामाधारभूतम् । समुद्रम्- हृत्समुद्रम् । अग्रिमा- मम मुख्या भावना । अव तस्थे । यस्मिन् । आयता- मम भावना विस्तृता तत् । सवनम्- सम्भजनम् । न । रिष्यति- हिंसितं भवति । यत्र । पूतबन्धिनी- शोधनकरध्यानवती । मितः । विद्यते- भवति । अत्र । क्रवणस्य- कर्तुः । हार्दि- हृद्यगतं भावनम् । न । रेजते- कम्पते ॥९॥

स हि क्षत्रस्यं मनसस्य चित्तिभिरेवावदस्यं यजतस्य सध्रैः।

अवत्सारस्यं स्पृणवाम् रण्वंभिः शविष्ठं वाजं विदुषां चिद्ध्यंम्॥ ५.०४४.१०

सः- असौ। हि- खलु। मनसस्य- चित्तवृत्तिनिरोधस्य। मननं स्यतीति मनसः। क्षत्रस्य- बलस्य। चित्तिभिः- भावनाभिः। एवावदस्य- एवंवादिनः। इदमित्थिमिति निर्णययुक्तस्य। यजतस्य- दानशीलस्य। सध्रेः- योग्याचरणस्य। समीचीनमंचतीति सध्रिः। अवत्सारस्य- गोष्ट्रप्रपन्नस्येति वैदिककोशः। रण्वभिः- रमणीयाभिः। चित्तिभिः- भावनाभिः। विदुषा- ज्ञानिना। अर्ध्य- समर्धनीयम्। शविष्ठम्- बलिष्ठम्। वाजम्। स्पृणवाम- पूर्याम॥१०॥

श्येन आसामदितिः कृक्ष्यो<u>३</u> मदौ विश्ववीरस्य यजतस्य मायिनः। समन्यर्मन्यमर्थयन्त्येतेवे विदुर्विषाणं परिपानमन्ति ते॥ ५.०४४.११

विश्ववारस्य- सर्वैर्वरणीयस्य। यजतस्य- पूज्यस्य दानशीलस्य। मायिनः- प्राज्ञस्य। कक्ष्यः-श्रेणीगतः। अदितिः- अदीनः। श्येनः- शंसनीयगतिः पक्षी मुमुक्षाप्रतीकः। आसाम्- अपां मूलशक्तिधाराणाम्। मदः- हर्षदो रसो भवति। एतवे- तं रसमनुभवितुम्। अन्यमन्यम्-अन्योन्यम्। ते- अमी यजमानाः। सम्- सम्यक्। अर्थयन्ति- याचन्ते। विषाणम्- विशेषदम्। परिपानम्- रसानुभवम्। अन्ति- अन्तिके। विदुः- जानन्ति॥११॥

सदापृणो यंज्तो वि द्विषौ वधीद्घाहुवृक्तः श्रुत्वित्तर्यौ वः सची। उभा स वरा प्रत्यैति भाति च यदी गुणं भजेते सुप्रयाविभिः॥ ५.०४४.१२

सदा- सततम्। अपृणः- दाता। यजतः- पूज्यः। बाहुवृक्तः- बाहुभ्यां देवेभ्य आसनकल्पयिता। श्रुतिवत्- श्रुतिवित्। तर्यः- तारक इति वैदिककोशे। वि- विशेषेण। द्विषः- द्वेष्ट्न्। वधीत्- अवधीत्। यत्- यदा। ईम्- एतम्। गणम्- देवगणम्। सुप्रयाविभः- सुष्ठु मिश्रयद्भिः स्तवैः। भजते- सेवते। तदा। सः। उभा वरा- ऐहिकामुष्मिके। प्रत्येति- अभिसरति। भाति च॥१२॥

सुतम्भरो यर्जमानस्य सत्पितिर्विश्वासामृधः स धियामुद्रश्चनः। भरेद्धेनू रस्विच्छिश्रिये पयोऽनुब्रुवाणो अध्येति न स्वपन्॥ ५.०४४.१३ यजमानस्य। सुतंभरः- निष्पादितरसनिर्वाहकः। सत्पितः- सतां पालकः। सः- असौ। विश्वासाम्- सर्वासाम्। धियाम्। ऊधः- उद्धतं फलम्। उद्ञ्चनः- ऊर्ध्वमुद्गमियता। धेनुः- गौः। रसवत्- रसयुक्तम्। पयः। भरत्- धारयित। शिश्रिये- श्रयित। न स्वपन्- जागरणशीलः। अनुब्रुवाणः- मन्त्रानुसन्धानं कुर्वाणः। अध्येति॥१३॥

यो जागार तमृचंः कामयन्ते यो जागार तमु सामानि यन्ति। यो जागार तम्यं सोमं आह तवाहमंस्मि सुख्ये न्योकाः॥ ५.०४४.१४

यः। जागार- जागरणशीलः। तम्। ऋचः। कामयन्ते- इच्छन्ति। यः। जागार- जागरणशीलः। तम्। सामानि। यन्ति- अभिसरन्ति। यः। जागार- जागरणशीलः। तम्। सख्ये- मैत्र्याम्। तव-ते। अहम्। अस्मि- भवामि। इति। न्योकाः- शरण्यः। सोमः। आह्र- अवदत्॥१४॥

अग्निजीगार् तमृचंः कामयन्तेऽग्निजीगार् तमु सामानि यन्ति। अग्निजीगार् तमयं सोमं आह् तवाह्मंस्मि सख्ये न्योकाः॥ ५.०४४.१५

अग्निः। जागार- जागरणशीलः। तम्। ऋचः। कामयन्ते- इच्छन्ति। अग्निः। जागार-जागरणशीलः। तम्। सामानि। यन्ति- अभिसरन्ति। अग्निः। जागार- जागरणशीलः। तम्। सख्ये- मैत्र्याम्। तव- ते। अहम्। अस्मि- भवामि। इति। न्योकाः- शरण्यः। सोमः। आह-अवदत्॥१४॥